

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 196.

Anden Samling.

67de Møde.

Tredagen den 24de Januar.

(Fortsat).

Solst: Den høitærede Justitsminister har allerede tildeels besvaret de Grindringer, som ere fremkomne fra den ærede 1ste Landstingsmand fra 5te Kreds (Stampe), navnlig, at der ved „locale Autoriteter“ ikke blot forstaaes Amtsrådene, men tillige Sogneforstandersfaberne og de øvrige vedkommende Autoriteter. Af den høitærede Justitsministers Svar fremgaaer tillige, at netop den forskjellige Opfattelse af Grundlovens § 74 maatte kunne gjøre det ønskelig, at en Lovbestemmelse som den, Ændringsforslaget indeholder, blev vedtaget af det høitærede Thing. Den samme ærede Landstingsmand har gjort en Grindring om, at Udtrykket „Herredsjurisdiction“ maa ansees for at være mindre hensigtsmæssigt. Jeg veed ikke, om jeg i den Henseende ganske rigtigt opfattede den Betydning, han deri lagde; men jeg seer ikke, at Loven ret vel vil kunne affattes i andre Udtryk, end paa den Maade, som her er skeet. Der er endvidere af en æret Landstingsmand (Ørsted) erindret, at et Birk vil kunne ligge saaledes, at det bliver deelt iblandt flere Herreder. Ja! det er aldeles rigtigt. Men netop derved oplyser det at være Birk, og idet det gaaer ind under eller saa at sige opløses af Herrederne, bliver det Dele af samme. — Den Jurisdictionret, der hidtil er udøvet af Herredsfogden indenfor Birkets Grænser, har allerede under Sagens 1ste Behandling den samme ærede Landstingsmand gjort opmærksom paa, maatte som en nødvendig Følge af Forholdene blive forandret. Det er af den høitærede Minister erindret, at Saadant ogsaa ved Sagens Behandling i sin Tid vilde komme i Betragt-

ning, og Ændringsforslagets Slutningsord ere netop affattede med Hensyn dertil. Naar endvidere er erindret, om det kunde ansees hensigtsmæssigt, at Bestemmelse om Birkernes Inddragning først skulde skee ved indtrædende Vacance, da forekommer dette mig at være en naturlig Følge af det hele Forhold, idet man vel ikke vil affædige nogen af de saakaldte private Birkedommere og derved påadrage Staten en Pensjonsforpligtelse. Men Meningene her maa i det Hele være, at lade Tiden udværne Forholdet og give vedkommende Regjering en Myndighed til, naar Tilfældet indtræffer, at kunne ordne Sagen. Jeg troer tillige hermed at have besvaret de Grindringer, der ere gjorte af den samme høitærede Landstingsmand med Hensyn til, at Udtrykket „tilgrændsende Herredsjurisdictioner“ ikke skulde være fyldestgjørende. Men, skulde nogen Forandring i saa Henseende være ønskelig, skal jeg meget gjerne herom conferere med den høitærede Landstingsmand før Sagens 3die Behandling.

Stampe: Jeg troer ikke, at det vil kunne nægtes, at man ved at stemme for det foreliggende Ændringsforslag fortolker Grundloven. Ifald der forelaa det høitærede Thing et Lovforslag til denne Fortolkning, som altsaa kunde komme til regulativmæssig Behandling i Thinget og finde den fornødne Drostelse, saa vilde jeg maaskee ikke, efter hvad jeg har hørt fra den høitærede Justitsministers Side, have nogen Betænkelse ved at stemme derfor. Men jeg kan fremdeles ikke undlade at hentyde til, at det forekommer mig betænkelig ved et Ændringsforslag, der fremkommer under 2den Behandling af en Sag, og som — uden at jeg videre skal anke derover — er kommet temmelig seent til Medlemmernes Kundskab, at gaae ind paa en slig Fortolkning. Det har ikke været klart for den ærede Forslagsstiller,